

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/11/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7120201360
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7120201360.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viktórie Midovej a sudkýň JUDr. Andrey Galdunovej a JUDr. Moniky Koščovej v spore žalobcu: Ing. Marcel Mikula, nar. 23.4.1969, bytom v Košiciach, Dúhová 39, zastúpený JUDr. Vladimírom Novákom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Štúrova 8, proti žalovanému: Peter Duchyňa, nar. 24.5.1972, bytom v Košiciach, Turgenevova 34, zastúpený JUDr. Jozefom Chmurom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Zvonárska 8, o určenie, že záväzok žalobcu voči žalovanému zanikol, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice I sp.zn. 12C/1/2020 zo dňa 16. septembra 2021

rozhodol:

P o t v r d u j e rozsudok Okresného súdu Košice I č.k. 12C/1/2020-145 zo dňa 16.9.2021.

Žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice I (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) zhora označeným rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal určenia, že jeho záväzok voči žalovanému zo zmluvy o pôžičke, uzavretej dňa 1.4.2015, zanikol. Žalovanému priznal náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

2. Vykonaným dokazovaním vzal za preukázané uzavretie zmluvy o pôžičke medzi stranami sporu dňa 1.4.2015, na základe ktorej sa žalovaný ako veriteľ zaviazal žalobcovi ako dlžníkovi poskytnúť pôžičku v sume 44.000 €, a to vkladom na označený účet a žalobca sa zaviazal požičtanú sumu vrátiť žalovanému najneskôr do štyroch mesiacov od podpisu tejto zmluvy na označený účet. Dňa 1.12.2015 strany sporu uzavreli dodatok k zmluve o pôžičke, ktorým sa dohodli na predĺžení termínu splatnosti pôžičky na deň 1.4.2016. Dňa 10.12.2015 bola spísaná notárkou T. R. C. notárska zápisnica, ktorej obsahom je vyhlásenie žalobcu ako dlžníka a osoby povinnej o uznaní dlhu a súhlase povinnej osoby s exekúciou podľa § 41 ods. 2 písm. c/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti. Žalobca ako povinná osoba vyhlásil, že dňa 1.4.2015 uzavrel so žalovaným ako osobou oprávnenou zmluvu o pôžičke a následne dňa 1.12.2015 uzavreli dodatok k zmluve o pôžičke, pričom žalobca sa zaviazal pôžičku vrátiť žalovanému do 1.4.2016. Neoddeliteľnou súčasťou notárskej zápisnice bola zmluva o pôžičke zo dňa 1.4.2015 v znení dodatku zo dňa 1.12.2015. V bode I. 2. notárskej zápisnice je uvedené, že táto obsahuje právny záväzok dlžníka I. L. L., označenie oprávnenej osoby, ktorou je U. R., označenie povinnej osoby, ktorou je I. L. L., označenie právneho dôvodu, ktorým je zmluva o pôžičke, označenie predmetu plnenia, ktorým je uhradenie pôžičky vo výške 44.000 €, uvedenie času plnenia, ktorým je deň 1.4.2016. V bode II. notárskej zápisnice žalobca ako osoba povinná vyhlásil, že svoj dlh voči žalovanému ako oprávnenej osobe uznáva čo do dôvodu, základu a výšky, t.j. do výšky 44.000 € a vyhlasuje, že v prípade nezaplatenia dlhu za podmienok, spôsobom a v lehote uvedenej v zmluve a v tejto notárskej zápisnici výslovne súhlasí s vykonateľnosťou tejto notárskej zápisnice a výslovne súhlasí, aby žalovaný

postupoval podľa § 41 ods. 2 zákona 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a aby použil túto zápisnicu ako exekučný titul pre exekúciu, a to na celý majetok dlžníka ako povinnej osoby, najviac do výšky nesplateného zostatku pôžičky. Ďalej je v tomto bode notárskej zápisnice uvedené, že táto notárska zápisnica je exekučným titulom a obsahuje právny záväzok, v ktorom sú presne vyznačené osoba oprávnená, osoba povinná, právny dôvod, predmet plnenia, čas plnenia a povinná osoba výslovne súhlasí s exekúciou podľa § 41 ods. 2 písm. c/ zákona č. 233/1995 Z.z. Z exekučného spisu súdnej exekútorke T. L. Q. sp.zn. 315Ex/42/2020 súd zistil, že Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 20.1.2020 súdnej exekútorke T. L. Q. poverenie na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu - notárskej zápisnice, vydannej notárom T. R. C., sp.zn. N 478/2015, Nz 53615/2015 zo dňa 10.12.2015 v exekučnej veci oprávneného U. R. proti žalobcovi ako povinnému na vymoženie istiny vo výške 37.000 € a trov exekúcie. Dňa 25.2.2020 podal žalobca ako povinný v exekučnom konaní návrh na zastavenie exekúcie s odôvodnením, že jeho záväzok zo zmluvy o pôžičke zanikol splnením, a preto je exekúcia nedôvodná. Dôvody zániku jeho záväzku popísal v návrhu na zastavenie exekúcie zhodne ako v žalobe, ktorá je predmetom tu prebiehajúceho súdneho konania. Zistil tiež, že k návrhu na zastavenie konania žalobca pripojil čestné prehlásenie B. C. J. L. R., ktoré sú ako dôkazy predložené na preukázanie zániku záväzku zo zmluvy o pôžičke aj v tu prebiehajúcim súdnom konaní.

3. Právne súd posudzoval vec podľa ust. § 137 písm. c/ CSP, § 45 ods. 2 písm. c/, § 61k, § 202 ods. 1 a § 203 zákona 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a dospel k záveru, že žalobca nemá naliehavý právny záujem na tejto určovacej žalobe.

4. Uviedol, že žalobca sa domáha určenia, že jeho záväzok zo zmluvy o pôžičke uzavretej so žalovaným zanikol, pričom zmluva o pôžičke bola súčasťou notárskej zápisnice, ktorá je exekučným titulom, na základe ktorého prebieha exekúcia u súdnej exekútorke T. L. Q. pod sp.zn. 315Ex/42/2020. V predmetnej exekúcii podal žalobca ako povinný návrh na zastavenie exekúcie s totožným obsahom a z totožných dôvodov ako odôvodňuje žalobu na určenie, že záväzok z predmetnej zmluvy o pôžičke zanikol. Exekučný súd na základe návrhu žalobcu ako povinného exekúciu čiastočne zastavil v rozsahu o zaplatenie 16.000,- EUR a v prevyšujúcej časti návrh na zastavenie konania zamietol, pričom predmetné rozhodnutie nenadobudlo do dnešného dňa právoplatnosť z dôvodu, že žalobca ako povinný podal proti predmetnému uzneseniu sťažnosť, o ktorej nebolo meritórne do dnešného dňa rozhodnuté. Žalobca v žalobe namieta totožné dôvody, ktoré mali byť dôvodom zastavenia exekúcie (zánik zániku pohľadávky žalovaného ako oprávneného voči žalobcovi ako povinnému titulom splnenia záväzku) aj v exekučnom konaní. Súd poukázal na to, že v súlade s ust. § 202 zák. 233/1995 Z.z. rozhoduje o dôvodnosti návrhu na zastavenie konania v exekučnom konaní sudca, ktorý v prípade potreby nariadi pojednávanie, prípadne aj bez nariadenia pojednávania vypočuje osobu, výpoveď ktorej môže mať význam pre konanie (v danej veci osoby, ktoré spísali čestné prehlásenia predložené žalobcom). Aj keď exekučný súd má len možnosť, nie povinnosť nariadiť pojednávanie, nariadenie pojednávania bude namieste, ak to je nevyhnutné pre objasnenie veci, spravidla, keď navrhovaným dôkazom nebude len oboznámenie listinného dôkazu, ale aj iné dôkazné prostriedky ako výsluch účastníkov exekučného konania, svedkov, konfrontácia a podobne.

5. Dospel teda k záveru, že v prejednávanej veci už žalovaný uplatnil nárok voči žalobcovi z exekučného titulu v exekučnom konaní, preto žalobcom tvrdené ohrozenie, resp. porušenie jeho práva už nie je v štádiu neistoty, resp. ohrozenia. Keďže o námietkach žalobcu rozhoduje exekučný súd (ktorý do dnešného dňa o týchto námietkach právoplatne nerozhodol), mal súd za to, že ani prípadným vyhovením žaloby v celom rozsahu nedôjde k odstráneniu spornosti existencie, či neexistencie záväzku žalobcu voči žalovanému, pretože ide o prejudiciálnu otázku, ktorú je exekučný súd povinný posúdiť a následne rozhodnúť o návrhu žalobcu ako povinného na zastavenie exekúcie. Vyriešenie predbežnej otázky v prejednávanej veci teda nebude mať za následok úplné vyriešenie obsahu spornosti daného právneho vzťahu alebo práva.

6. S poukazom na vyššie uvedené súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci absentuje naliehavý právny záujem na určení, ktorého sa žalobca domáha, preto súd žalobu v celom rozsah zamietol.

7. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP a priznal ich náhradu úspešnému žalovanému proti neúspešnému žalobcovi.

8. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP a navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V dôvodoch odvolania uviedol, že súd vec nesprávne právne posúdil, ak dospel k záveru, že nemá naliehavý právny záujem na tejto určovacej žalobe. Poukázal na to, že exekučné konanie, ktoré je vedené Okresným súdom Banská Bystrica pod sp.zn. 49Ek/2173/2019 bolo uznesením zo dňa 1.7.2021 prerušené do právoplatného skončenia tu prebiehajúceho konania. V odôvodnení rozhodnutia o prerušení konania súd uviedol, že tu prebiehajúce konanie môže mať význam pre rozhodnutie súdu v exekučnom konaní. Je teda zrejmé, že rozhodnutie súdu o určení, či existuje záväzok žalobcu voči žalovanému, by malo priamy dosah na vyššie uvedené exekučné konanie, vedené Okresným súdom Banská Bystrica pod sp.zn. 49Ek/2173/2019, v ktorom žalovaný vymáha od žalobcu dlžnú sumu. Žalobca má za to, že prípadné posúdenie jeho námietok v exekučnom konaní ho nechráni v takom rozsahu, ako posúdenie zániku záväzku žalobcu voči žalovanému v riadnom súdnom konaní. Z toho dôvodu má naliehavý právny záujem na podanej žalobe.

9. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania.

10. Ďalšie vyjadrenia v spore podané neboli.

11. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

12. Rozsudok je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

13. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 22. marca 2022 o 9.35 hod. v pojednávacej miestnosti č. dverí 202, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 15. marca 2022 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP.

14. Žalobca uplatnil odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, t.j. rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

15. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, to znamená, vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil.

16. Odvolací súd dospel k záveru, že tento odvolací dôvod nie je naplnený.

17. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, tieto dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 a § 192 CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver a neboli zistené žiadne vady, týkajúce sa procesných podmienok, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, preto odvolací súd rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

18. Správne, podrobné a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

19. Žalobca v odvolaní argumentuje skutočnosťami, ktoré uvádzal už v konaní pred súdom prvej inštancie a s ktorými sa súd náležite a správne vysporiadal pri rozhodovaní daného sporu, preto jeho odvolacie námietky nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a neumožňujú prijať iné závery.

20. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o nepreukázaní naliehavého právneho záujmu žalobcom na tejto určovacej žalobe z dôvodov, ako ich uviedol súd prvej inštancie, na zdôraznenie správnosti ktorých odvolací súd uvádza nasledovné :

21. Predmetom konania je žaloba o určenie, že záväzok žalobcu voči žalovanému zo zmluvy o pôžičke zo dňa 1.4.2015 zanikol. Aj keď podľa formulácie petitu ide o žalobu o určenie právnej skutočnosti podľa § 137 písm. d/ CSP, vychádzajúc z obsahu petitu a cieľa, sledovaného touto žalobou, správne súd považoval uvedenú žalobu za určovaciu v zmysle ust. § 137 písm. c/ CSP a skúmal naliehavý právny záujem na tejto určovacej žalobe, keďže tento zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva.

22. Aj podľa názoru relevantnej právnej teórie súd napriek nesprávnej formulácii petitu môže v konaní pokračovať, ak je z obsahu žaloby zrejmé, čoho sa týka a čo sleduje. Súd je totiž viazaný obsahom žalobného petitu, a nie jeho formuláciou.

23. Podľa obsahu žaloby a obsahu petitu žalobca sa domáha určenia, že žalovaný nemá právo na plnenie zo zmluvy o pôžičke, t.j. domáha sa určenia neexistencie práva žalovaného na plnenie zo zmluvy o pôžičke a touto žalobou sleduje to, aby sa žalovaný už nemohol v exekučnom konaní domáhať plnenia zo zmluvy o pôžičke (zo zaniknutého dlhu).

24. Žalobca v odvolaní nenamietal postup súdu, pri ktorom vyhodnotil podanú žalobu ako určovaciu v zmysle § 137 písm. c/ CSP, t.j. o určení, či tu právo je alebo nie je. Rovnako ani netvrdil právnu normu, ktorá umožňuje určenie zániku záväzku (splnením) súdnym rozhodnutím a ani nemohol, lebo ku dňu vyhlásenia rozhodnutia neexistoval taký právny predpis, ktorý by výslovne pripúšťal žalobu o určenie zániku záväzku (splnením).

25. Podstatou odvolacích námietok je tvrdenie žalobcu, že má naliehavý právny záujem na tejto určovacej žalobe, a preto v odvolacom konaní sa prieskum zamerá na (ne)správnosť záveru o preukázaní tejto podmienky úspešnosti žaloby.

26. Podľa ust. § 137 písm. c/ CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

27. Žalobca má naliehavý právny záujem na určení, či tu právo je alebo nie je vtedy, ak je tvrdené právo neisté alebo ohrozené za predpokladu, že vyhovujúcim určovacím rozsudkom možno túto neistotu alebo ohrozenie odstrániť. Naliehavosť sa prejaví v tom, že určovací rozsudok bude pre žalobcu podstatným spôsobom užitočný. Naopak, naliehavosť nie je daná, ak má žalobca k dispozícii iný spôsob ochrany tvrdeného práva (viď Civilný sporový poriadok, komentár, Doc. JUDr. Marek Števec, PhD. a kolektív, C.H.Beck, 2016, str. 501).

28. Ak však k porušeniu práva už došlo, určujúci výrok súdu v zmysle ust. § 137 písm. c/ CSP už nemá význam a nápravu porušeného práva už takouto žalobou nemožno dosiahnuť. V prípade porušeného práva totiž preventívna ochrana nemá žiadny zmysel. Žalobca v takomto prípade už nemá naliehavý právny záujem na určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je.

29. Doktrína preventívneho charakteru určovacej žaloby vychádza preto z toho, že žalobca má naliehavý právny záujem vtedy, ak k porušeniu jeho práva zatiaľ nedošlo, avšak jeho právo je neisté alebo ohrozené. Stav tejto neistoty alebo ohrozenia možno preventívne odstrániť tým, že bude existovať rozhodnutie súdu o existencii (neexistencii) predmetného práva.

30. Naliehavý právny záujem musí preukázať žalobca, ibaže tento vyplýva z osobitného predpisu. Tento naliehavý právny záujem musí byť daný v čase vyhlásenia rozsudku (tak prvoinštančného súdu, ako aj odvolacieho). Pre žalobcu to znamená nevyhnutnosť tvrdiť a dokázať skutočnosti, z ktorých vyplýva existencia naliehavého právneho záujmu na žiadanom určení, čo je jednou z podmienok toho, aby súd mohol žalobu meritórne prejednať a prípadne jej vyhovieť.

31. V prejednávanej spore sa žalobca domáha určenia, že jeho záväzok zo zmluvy o pôžičke zanikol, teda, že už neexistuje žiaden jeho záväzok z tejto zmluvy, pričom naliehavý právny záujem na tejto určovacej žalobe odôvodnil tým, že notárska zápisnica N 478/2015, Nz 53615/2015 zo dňa 10.12.2015 predstavuje exekučný titul, na základe ktorého môže začať exekúcia na majetok žalobcu, keďže žalovaný neuznáva, že žalobca dlh zo zmluvy o pôžičke už splnil. Žalobca argumentuje tým, že v exekučnom konaní bude tak nedôvodne postihnutý jeho majetok.

32. Z takéhoto odôvodnenia naliehavého právneho záujmu žalobcu vyplýva, že túto určovaciu žalobu podáva z dôvodu, aby predišiel začatiu exekučného konania na vymáhanie pohľadávky žalovaného voči nemu zo zmluvy o pôžičke na základe exekučného titulu, ktorým je notárska zápisnica, obsahujúca vyhlásenie žalobcu o uznaní dlhu zo zmluvy o pôžičke a súhlas žalobcu ako povinnej osoby s exekúciou.

33. Žalobca teda vychádza zo záveru, že ak by súd určil, že záväzok zo zmluvy o pôžičke zanikol, nebolo by už možné viesť exekúciu na základe notárskej zápisnice, teda predišlo by sa vedeniu exekúcie.

34. S takýmto vymedzením naliehavého právneho záujmu žalobcu by bolo možné súhlasiť, avšak iba za predpokladu, že by ešte nebolo vedené exekučné konanie na základe vyššie uvedenej notárskej zápisnice.

35. V čase rozhodovania súdu prvej inštancie a rovnako aj v čase rozhodovania odvolacieho súdu je už vedené exekučné konanie u súdnej exekútorky T. L. Q. pod sp.zn. 315Ex/42/2020 na základe poverenia vydaného Okresným súdom Banská Bystrica na základe exekučného titulu - notárskej zápisnice, vydanéj notárkou T. R. C., sp.zn. N 478/2015, Nz 53615/2015 zo dňa 10.12.2015 v exekučnej veci oprávneného U. R. proti žalobcovi ako povinnému na vymoženie istiny vo výške 37.000 € a trov exekúcie. V tomto exekučnom konaní pritom žalobca ako povinný podal návrh na zastavenie exekúcie s odôvodnením, že jeho záväzok zo zmluvy o pôžičke zanikol, pričom dôvody zániku jeho dlhu, uvedené v návrhu na zastavenie exekúcie, sú totožné s dôvodmi uvedenými v žalobe v tu prebiehajúcim spore.

36. Ako na to správne poukázal súd prvej inštancie, proti upovedomeniu o začatí exekúcie žalobca má právne prostriedky ochrany, dané mu Exekučným poriadkom a tieto aj využil podaním návrhu na zastavenie exekúcie, ktorým je súd v exekučnom konaní povinný sa zaoberať z hľadiska, či sú splnené podmienky pre zastavenie exekučného konania z dôvodov uvedených v tomto návrhu. V exekučnom konaní pritom o návrhu na zastavenie exekúcie rozhoduje sudca v zmysle § 202 ods. 1 Exekučného poriadku a má možnosť aj nariadiť pojednávanie, ak to pokladá za potrebné, prípadne môže aj bez nariadenia pojednávania vypočuť osoby, ktorých výpoveď môže mať význam pre rozhodnutie alebo postup súdu v exekučnom konaní.

37. Keďže v prejednávanej veci už začalo exekučné konanie na základe notárskej zápisnice, v ktorom konaní žalobca má k dispozícii právne prostriedky ochrany ním tvrdeného práva, dané mu Exekučným poriadkom, určovacia žaloba, akú žalobca podal v tu prejednávanej veci, nemôže už splniť svoj preventívny charakter a viesť k odstráneniu spornosti existencie záväzku žalobcu voči žalovanému zo zmluvy o pôžičke.

38. Určovacia žaloba v tu prejednávanej veci preto nie je účinným procesným nástrojom ochrany práva žalobcu, pretože sa ňou nemôže dosiahnuť odstránenie spornosti práva za situácie, že exekučné konanie, ktorému sa malo predísť podanou určovacou žalobou, už začalo, a preto vecne správne rozhodol súd prvej inštancie, ak žalobu z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu žalobcu na tejto určovacej žalobe zamietol.

39. K argumentácii žalobcu v odvolaní, že výsledok tu prebiehajúceho konania je rozhodujúci z hľadiska ďalšieho vedenia exekučného konania, ktoré bolo prerušené do právoplatnosti skončenia tu prebiehajúceho sporu odvolací súd dopĺňa, že po právoplatnosti rozhodnutia v tu prejednávanej spore exekučný súd bude ďalej pokračovať v exekučnom konaní a posudzovať dôvodnosť žalobcom podaného návrhu na zastavenie exekúcie, teda žalobca má možnosť v prebiehajúcim exekučnom konaní preukázať, že jeho dlh zanikol splnením a že exekúciu je potrebné zastaviť.

40. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP, vrátane výroku o náhrade trov konania.

41. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní neúspešný, nemá preto nárok na náhradu trov odvolacieho konania a vznikla mu povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania úspešnému žalovanému, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku.

42. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).